

Número 20.

PORTAVEU DE LA DECENCIA

Any II.

Aquest periòdich es humorístich, de broma, satírich y demés circumstancies.

Segona época

PREUS DE VENTA:

Número corrent. 10 Céntims.
Número atrassat. 15 id.

JUSTICIA

LEMA: *Justicia, mes no per mi.*
«La Verdad».

Comensém parodiant, y anem-lo seguint en llur camí, á n'el noy tendre *Camilitu*, autor, encare qu'inconscient, del sens fi de bestieses *pervocadas*, en defensa de la pillerie, desd'el tros de *fulle de La Verda* (ja que l'altre tros se done vergonye de veurer la llum...) y d'acort am lo seu *criteri*—qu'és punxagut,—dirém que'ls pobles cults y aymants de son decoro y de sa dignitat, que saben rendre 'l respecte degut á n'aquestos preuhats sentiments qu'ennobleixen y dignifiquen, que no toleren, perquè saben lo que costen, actes ni fets indignes qu'envileixen y degraden, nó sols á n'els *super-homens* que'ls executen, sinó que de retruch fereixen á n'els pobles que'ls hi consenten.

Aquestos pobles, gelosos de llurs drets, coneixen sos devers y son, per lo mateix, coneixedors de lo que pot y val la rahó; no s'accontenten am protestar am mes ó menys indignació del seguit de fets vituperables dels cacichs que tú defenses, sinó que cerquen, y am pit imposen, la reparació d'eixos fets y el cástich dels ciutadans culpables de tantas iniquitats y desvergonyiments, sentint íntime satisfacció y manifestant públicament llur alegríe, el díe que la Justicie s'obre pas y la conciencia pública obté la reparació anhelada.

Per'xó es que á nostre vile se recorde am fruició verdadere y am gens continguda joie, la diade

en que'l poble, defensor de llurs prerogatives, doná la tant solemniat puntade de peu á tos amos y senyors, y per'xó espere amb ansie é impaciencie que d'aquell fet ne surti quelcom de gros, que produeix l'ensorrament de tan asquerós, odiós é imperant lladronici.

D'aquí n'espere nostre aymade comarque quelcom de profitós pera la pau, el sossego y la bone administració, coses totes am tanta ansietat desitjades.

Granollers vol que prompte ne sie arribade l'hora de llur dignificació devant la comarque, pera, en aqueix díe, poguer escupir en la care de tots, absolutament tots, els qui son cause de sa deshonra al enfront d'altres pobles qu'han sabut, per coneixer sos drets y sa dignitat, sustreurers al jou, aplastantlos, de tots eixos famolenchs qu'ofeguen las aspiracions sanas dels pobles 'hont nien, pera mellor fer son negoci y mes ben omplir ses butxaques.

Naltres, y am naltres tot Granollers, tot el Districte, recorde perfectament que de temps y temps veu pertorbade llur tranquilat per les passions, nó políticas, sinó comercials é per lo tant rastres, portades á terme pe'ls aventurers, qui, amparantse am la polítique, se son fets amos absoluts de la menjadore, sens reparar en medis violents, atiant, am promesas jamay complertes, á n'el poble, únique víctima de ses lluites, fentlo barallar en defense de llur negoci, produintse estats més propis de les kábiles del Riff que de pobles que's diuen civilisats,

Aquestos son los fruits, noy *Camilitu*, dels á qui tú, manat y pagat, inculques l'honradés y la dignitat política.

Granollers, en la nit del 14 de Septiembre, bones mostres doná de que per diputat no volie á un home il-lustre, desconegut com en Travé, per que sabia per experiencie y am decencie, que aytal *personatge* no serviría llurs interesos, sinó que seria l'amparador de las malifetes del caciquisme-trust-comercial local.

¡Tothom qui te lladres á case, procure ferlos fugir, cavallers! En aixó no hi ha que donarhi voltes.

¡Ben patente mostra ne doná Granollers en aquella memorable nit, al anar en manifestació á despedir als senyors Lladó y Plaja!

Si cinchcents foren els vots pe 'l diputat *cunero*, foren emitits per gent que obraren imposats per l'amenasse, y ja s'es sabut que qui obre baix une imposició, obre inconscientment.

Si mil, ó mes, anaren á despedir als candidats de l'oposició, ho feren am espontaneitat, am cor ample, am veritable alegríe y convenciment de que cumplien com á bons y de que donaven la bofetade que's mereixien els en aquells moments escuats y aixelats defensors de la bruticie que surave.

Si, senyors que feu y pagueu «La Verdad», Granollers aprent y no olvide y vos té prou ben gravats dins sa memorie, á tots los qui'ns son causans de sa ruine y l'havéu portade en l'estat d'immoralitat en que actualment se trove.